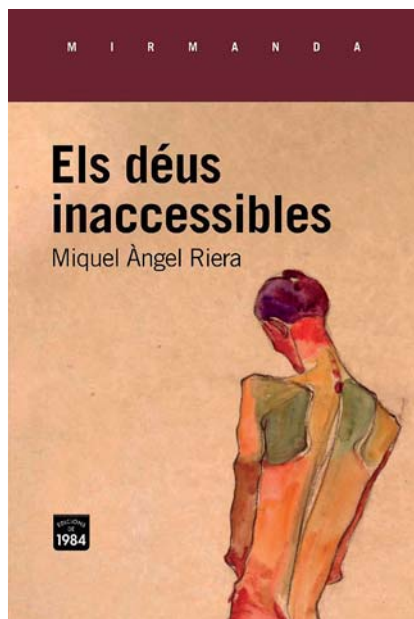

Tria personal

per Vicenç Llorca

Miquel Àngel Riera

Els déus inaccessibles

Edicions de 1984, Barcelona, 2022.

He de confessar el gran plaer que m'ha causat passejar per les llibreries i trobar entre les novetats la novel·la de Miquel Àngel Riera *Els déus inaccessibles*. L'abril de 1987 va aparèixer la primera edició i, de seguida, va obtenir una gran acollida entre la crítica i el públic. D'aquesta manera, l'any següent va merèixer el Premi Nacional de Literatura Catalana. Arran d'això, la revista «Lletra de Canvi» em va encarregar l'estiu del 1988 una entrevista amb l'autor. Va sortir aquell octubre i la vaig intitular «Nada se puede contra el ángel», prenent significativament la citació de Jorge Guillén que encap-

çala la novel·la. Llavors, vaig quedar fascinat per la bellesa de la seva prosa i per la profunditat a l'hora de plantejar temes cabdals per comprendre l'ànima humana.

Des d'aquell moment, he estat un investigador i crític assidu del corpus literari de Riera. L'any 1995 vaig publicar un assaig, *Salvar-se en la paraula. Aproximació a la novel·lística de Miquel Àngel Riera*, en què, entre altres coses, vaig proposar dues etapes en l'evolució de l'autor. En una primera, trobem el que anomeno la tetralogia Milà, composta per les seves primeres quatre novel·les: *Fuita i martiri de sant Andreu Milà* (1973), *Morir quan cal* (1974), *L'endemà de mai* (1978) i *Panorama amb dona* (1983). Un fris meravellós que reflexiona sobre la condició humana amb el teló de fons de la guerra civil a Mallorca des del nucli interior de la seva pagesia. La segona etapa la inaugura precisament *Els déus inaccessibles* i forma un conjunt molt interessant amb la novel·la següent, *Illa Flaubert*, apareguda el 1990 després d'haver obtingut el Premi Josep Pla. Vaig poder saber del mateix autor la intenció d'escriure una altra novel·la que, en qualsevol cas, ja no va poder elaborar. La seva mort el 1996 va representar un cop dur per a les lletres catalanes.

Els déus inaccessibles i *Illa Flaubert* —reeditada recentment també per Edicions de 1984— configuren una etapa de maduresa en què el tema de l'home en funció del conflicte de la convivència s'aborda ja no des del

context històric d'una guerra, sinó de dos temes abstractes tractats com a valors absoluts de l'existència humana: la bellesa i el paper de la voluptuositat (*Els déus inaccessibles*) i la mort i l'intent d'aturar el temps (*Illa Flaubert*). I ho fa aconseguint dimensionar Mallorca com a illa literària d'abast universal on ressonen les veus d'autors com Thomas Mann o Gustave Flaubert. Literatura en majúscula.

Esteve Miralles

El meu amic

Angle, Barcelona, 2022.

Esteve Miralles (Sabadell, 1964) ha anat confegint sense pressa i a consciència la seva trajectòria literària.